

hvad den høitagtede Rigsdagsmand nu har udtalt, dersom det kan finde Thingets Bifald.

Pastor Sørensen: I Anledning af hvad der er udtalt af den høitagtede 7de Landsthingsmand for 6te Kreds (Unsgaard), skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at det ingenlunde kan ansees for nogen Fordeel for Rogen at tage 9 Lispunds Dervægt; thi der skal kun 9 Lispunds Dervægt til, at den hele i den tidlige Lovbestemmelse angivne Mulkt finder Anvendelse. Forslaget er kun gjort, for at han ikke af reen Uforsigtighed skulde gjøre sig skyldig i Overtrædelse. Dette er ogsaa grummet, at beregne en Tønde Korns Vægt, men man beregner ikke Tharaen, Sækkene og hvad der ivoirigt kan komme til; det tænker man mindre paa, og der kan ogsaa lægges Et og Andet i Bognen, som man ikke agter paa at veie saa nøie. Det er saaledes tidligere anført her, at man kunde føre 12 Tønder Rug. Det har netop saaledes været Tilfældet med mig; jeg har havt 10 Tdr. Rug paa, og der manglede kun 5 Pd. i, at jeg ikke kunde have ført det; min Karl er blevet anholdt 2 Gange og nu tør jeg ikke mere føre saameget. Dersom det skulde træffe sig saaledes, at man handelsfesiis havde en lille Smule Dervægt, saa er Mulcten dog ikke af den Betydning, at den kunde være saameget trykkende, og dette gjælder fornemmelig da, naar det er saadanne Sager, som man ikke kan veie, saaledes som det ogsaa tidligere har været anført, som Gruus, Jord, Gjødning, Sand, Kartofler og andet deslige. Med Hensyn til hvad der er sagt af den høitærede anden Landsthingsmand for første Kreds (Treschow), tør jeg ogsaa gjøre den Bemærkning, at det dog virkelig her er en bestemt Mulct, og at den ikke er vag. Det er netop for at undgaae Tvist, som meget let kan opstaae, at Forslaget er stillet; thi hvorvidt Sømhøvederne ere godt afhuggede eller ikke, om en Møttring er gaaet løs, saaledes at den stikker lidt i Beiret ved Slid af Bognen, og selv om et Læs er gledet ud i Bredden, saa at det paa enkelte Steder holder en større Bredde end det maatte, det er Spørgsmaal, som let kunne opstaae; man maa da finde sig i at betale Mulkt, dersom denne Mulkt var af den Bessaffenhed, at det var en Lære for

ham, at han maatte tage sig tagt, uden at det egentligt var saa føleligt for ham, at han derved kunde foranlediges til at ansøge Ministeriet om Nedsættelse. Det er derfor, jeg ogsaa vil tillade mig at anbefale dette Udvalgets Forslag, til det ærede Things Bifald.

Ordføreren: En æret Landsthingsmand ønskede igjen en forandret Bestemmelse i VægtSkalaen. Nutroer jeg, at, da vi forandrede den forrige Gang, tør jeg ikke driste mig til atter at forandre den. Det kunde ogsaa have sin Bannskelighed, hvis vi vilde tage saa stor en Vægt som 8—9 Lispund og sige, at denne Dervægt skulde kun mulkteres lidt; thi saa vilde der have sig Stemmer derimod, saa at jeg altsaa maa holde fast ved, hvad der er bestemt, da jeg synes, at det fandt almindelig Samklang ved Sagens første Behandling, at man skulde sætte Skalaen saaledes som den er sat. Hvis vort Lovforslag skulde gaae igjennem idag, vil der jo være Anledning for flere ærede Landsthingsmænd, til ved 3die Behandling igjen at sætte en forandret Vægtskala under Afstemning; men jeg maa rigtignok holde fast paa, at vi ikke i dette Dieblik kunne indlade os paa at forandre den oftere.

Stampe: Jeg har ved den foregaaende Behandling af denne Sag tilladt mig at udtale mig imod den, og jeg tillod mig ved den sidste Behandling af Sagen blot at henstille til det ærede Udvalg, ifald Thinget i det Hele vilde gaae ind paa Sagen, at optage en sliq Skala, som nu er bragt ind i Udkastet, og jeg skal ikke Andet end erkjende, at Udvalget har taget Notits af denne min Bemærkning. Nu foreslaaes der imidlertid igjen af en høitæret Landsthingsmand, at man atter skulde gaae tilbage og optage en fast Mulkt i Loven, endstjøndt adskillige af det høitærede Things Medlemmer ved Sagens forrige Behandling erklærede sig enige ved at sige „Ja“, som ogsaa vil findes i Tidenden, i den af mig proponerede Skala. Jeg skal nu henstille til det ærede Udvalgs Følelse, om det maatte finde det passende igjen at gaae tilbage til det Oprindelige, og om det ikke maaskee vil gaae ind paa, efter den Stemning, som i det Hele i Thinget har udtalt sig om det foreliggende Lov-